

Eerste lezing *Job 7, 1-4.6-7*

Job sprak: Moet de mens niet zwoegen op aarde, dagen maken van een dagloner? Hij snakt naar schaduw, ziet verlangend uit naar betaling. Zo ken ik vruchteloze maanden, en nachten lang van getob.

's Avonds denk ik: Wanneer wordt het morgen? en 's morgens: Wanneer wordt het avond? En zolang het licht is, ben ik ziek van onrust. Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspoel; ze lopen af; de draad is ten einde. Bedenk dat mijn leven een ademtocht is, dat mijn ogen het geluk niet meer zullen zien.

Psalm 147

Refrein Prijst nu de Heer, gebroken harten geneest Hij weer.

Prijst nu de Heer, het is goed Hem te loven, bezingt onze God, alle lof komt Hem toe. De Heer bouwt de stad Jeruzalem op, verzamelt Israël uit de verstrooiing. - *Refrein*

Gebroken harten geneest Hij weer, Hij heelt alle bloedende wonden.

Hij die het getal van de sterren kent en elk van hen roept bij zijn naam. - *Refrein*

Verheven is Hij, onze Heer, en almachtig, zijn wijsheid is onbegrensd.

De Heer verheft de vernederden maar zondaars werpt Hij ter aarde. - *Refrein*

Tweede lezing *1 Korintiërs 9,16-19.22-23*

Broeders en zusters, dat ik het evangelie predik is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig!

Deed ik het uit eigen beweging, dan had ik recht op loon; maar zo is het niet: het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn verdienste? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het recht aan de prediking verbonden. Van allen onafhankelijk, heb ik mij de slaaf van allen gemaakt om er zoveel mogelijk voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Alles ben ik voor allen om er tot elke prijs enkelen te redden. En ik doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

Evangelie *Marcus 1, 29-39*

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam, ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte ze bij de hand en deed haar opstaan; zij werd vrij van koorts en bediende hen.

In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerlei ziekten leden, genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden.

Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden. Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop, en toen ze Hem gevonden hadden, zeiden ze: 'Tedereen

zoekt U. Hij antwoordde hun: 'Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. 'Daartoe immers ben Ik uitgegaan'. Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.